

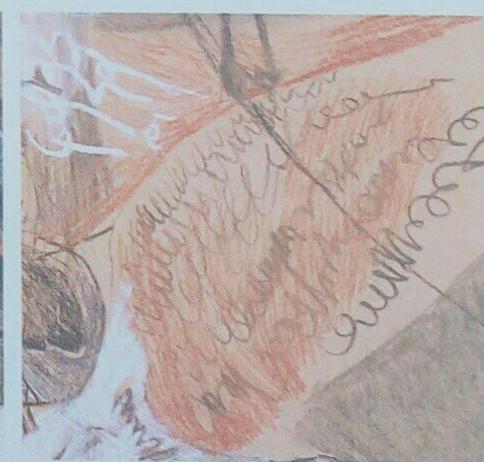
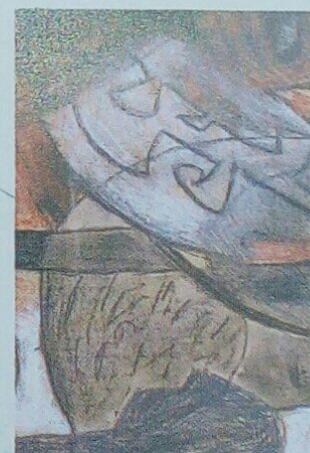
Rismondo

Kristina

6. 4. - 20. 4. 2005.

Izložbeni salon "Izidor Kršnjavi"

Trg m. Tita 11, Zagreb

Biografija grčkoga boga Hermesa predstavlja zabavne stranice antičke mitologičke literature. Navodno je već prvoga dana života uspio pobjeći iz špilje u kojoj se rodio, te ukrasti stado goveda starijega brata Apolona. Prema nekim izvorima, ukradena je goveda iskoristio u svrhu konstrukcije žičanog glazbala koje će kasnije postati poznato kao lira: kornjačin oklop presvukao je govedom kožom, od iznutrica je napravio strune, a zategao ih je govedim rogovima. Priča je isprovocirala već Sofokla da se poduhvati interpretacije koja izlazi iz mitskih i faktografskih okvira. Naime, pisac je u formi satirske igre postavio problem kroz razgovor grupe satira - angažiranih da u Apolonovo ime traže nestalo stado - i Silena koji čuva Hermesovu špilju. Satiri nailaze na špilju iz koje se razliježu čudni zvukovi, pa opravdano prepostavljaju da su goveda unutra. Silen im, pak, objašnjava kako se ne radi o stadu već o liri upravljanoj Hermesovom rukom, te kojoj su životinje posudile tijela i glasove. Lukavi satiri postavljaju prvo pitanje: kako to da se mrtve životinje mogu glasati? Silen odgovara tvrdnjom kako je stoka za života bila nijema, a sada je dobila glas. Drugo pitanje satira još je oštrienje: koji se to dio životinja glasa, unutarnji ili vanjski? Silen obrazlaže kako jednako pjevaju i unutarnji djelovi (iznutrice-žice) i oni vanjski (koža). Satirsko pitanje o tome koji dio životinja proizvodi zvuk zapravo je upit o izvoru identiteta stvari. Ako se zvuk začinje u nutrini goveda,

onda njihov lik nije važan, ali vrijedi i obrnuto. Kristina Rismondo gradi svoje crteže upravo na hermesovskom problemu identiteta stvari, a slučaj je htio da neke od njih budu likovi goveda. Ima u njezinim crtežima i drugih likova. Ponekad ih nalazimo u deskriptivnoj formi, a najčešće u vidu znakova, međutim zajednička im je karakteristika prožimanje s apstraktnim crtačkim minijaturama na podlozi. Ovdje, naravno, ponovo vreba hermesovski problem: proizlaze li likovi iz podloge, ili se podloga razvija iz likova? Sofoklov bi Silen možda rekao kako u tom smislu nema jednoznačnog odgovora, jer niti jedan lik ne može nastati ni iz čega, a ne postoji ni posve apstraktna podloga koja ne evocira prisutnost likova. Možda bi još dodao da se Kristina Rismondo bavi mimetičkim prikazivanjem stvarnosti, i poučio nas pravom značenju pojma "mimesis". Naime, grčki glagol „mimneskomai“ jednako implicira sjećanje i označavanje, s tim da se sjećamo i, sjećajući se, označavamo stvarnost koja nam je uglavnom nedohvatna. Nakon kratke lekcije iz jezika, Silen bi nas ponovo uputio na Kristinine crteže i postavio zagonetku. Postoji neka zbilja - kaže Silen - koje se mimetički sjećamo crtajući. Kaži mi što vidiš na crtežu! Gdje je stvarnost, a gdje sjećanje?

Nije lako odgovoriti na ovo pitanje. Jer, ako je zbiljno ono što je u podlozi Kristinina crteža - kao što se, recimo, magijske slike paleolitskog slikara razvijaju iz neravnina na površini spilje - onda likovi ne predstavljaju ništa više nego mimetičke oznake materijalne stvarnosti ugljena i krede. Obrnuto gledano, ako su likovi stvarni, onda je sve ono apstraktno u crtežu, ono što ne možemo imenovati, samo sjećanje na prisutnost likova. Gledaj - govori Silen - kako se u crtežu stvaraju mala polja crnila i crvenila, bjelila i grafičkih uzoraka, a sva su u nekoj vezi s likovima. Ta polja obavijaju likove, ali i prodiru kroz njihove obrisne linije, međusobno se povezuju i grade svoju priču. Gledaj - nutka nas Silen - i kaži što je na Kristininim crtežima stvarnost!

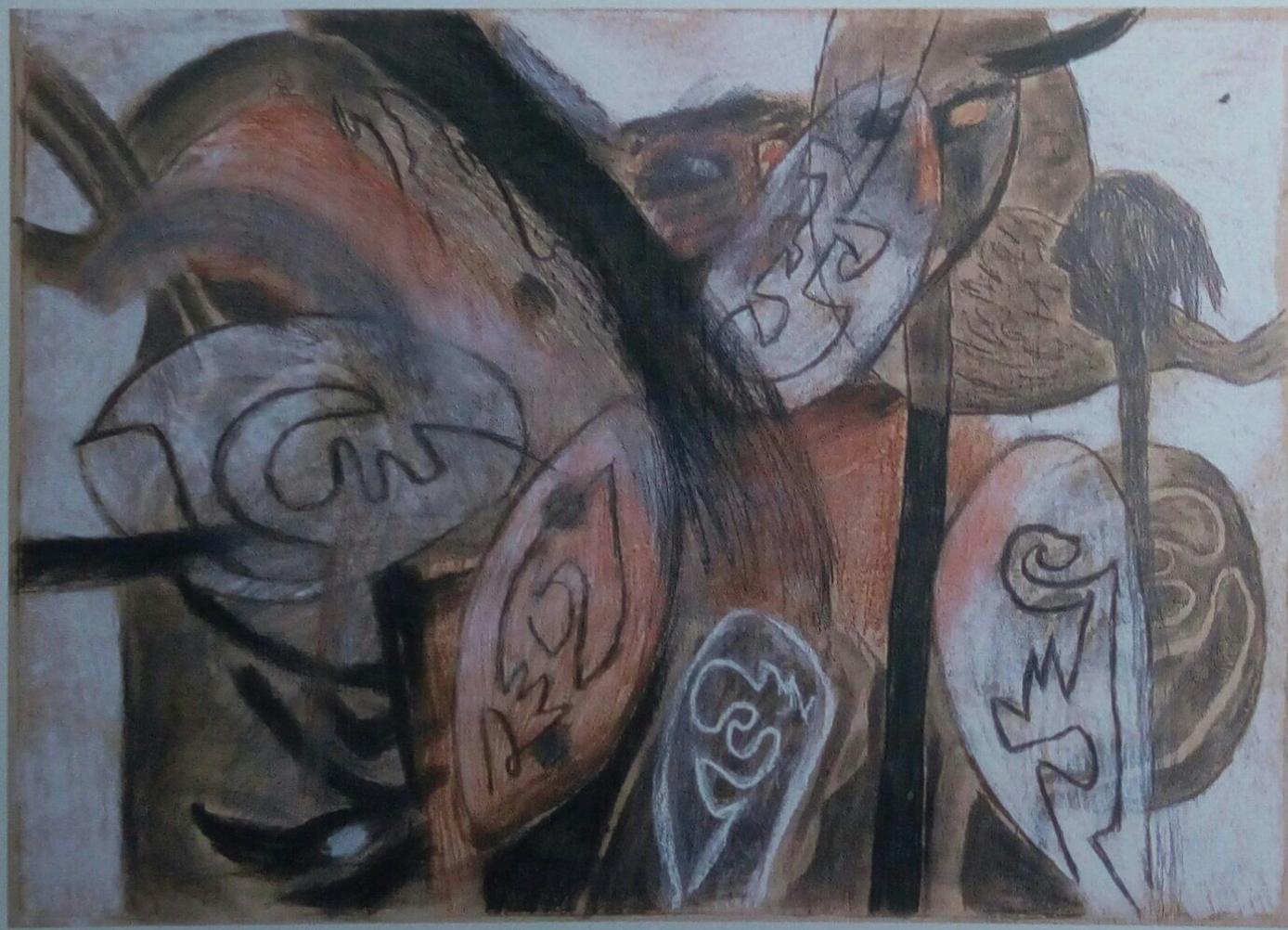
Mimetičko crtanje Kristine Rismondo možda proizlazi iz njezine grafičarske naobrazbe. Ona zna kako uvijek mora postojati neka stvarna matrica, odnosno neki otisak koji samo označava postojanje matrice. Promatramo li grafiku, nikada ne razmišljamo o ploči s koje je otisnuta. Upravo je ta ploča jedina stvarnost, na isti način na koji zapravo ništa u crtežima Kristine Rismondo ne postoji, osim kao otisak njezine ruke. Ruka je zbiljna, kreda njezin otisak, a, što se tiče likova i podloge, oni ionako postoje samo po špiljama.

Vladimir Rismondo ml.

Samostalne izložbe:

1997. Galerija „Turnac“ u Novom Vinodolskom
2005. Galerija "Izidor Kršnjava", Zagreb

Grupne izložbe:

1987. „Čovjek i sport“, izložba studenata ALU, galerija „Školske knjige“, Zagreb
1989. Izložba radova studenata ALU, galerija „Vladimir Nazor“, Zagreb
1990. V. bijenale jugoslavenske studentske grafike, Dom kulture Studentski grad, Beograd
1996. I. hrvatski trijenele crteža, Zagreb
1997. Međunarodna izložba „Ex libris“, Rijeka
1997. I. hrvatski trijenele grafike, Zagreb
1998. I. hrvatski trijenele akvarela, Karlovac
1999. Bijenale „Ex libris“ S. Niklaas, Belgija
1999. Međunarodna izložba „Ex libris“, Rijeka
2001. Međunarodna izložba „Ex libris“, Rijeka
2002. III. hrvatski trijenele crteža

Kristina Rismondo rođena je 18. 7. 1966. godine u Zagrebu.

Diplomirala je 1995. godine na nastavničkom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu, smjer grafika, u klasi prof. Ivice Šiška.

Od 1995. godine radi kao profesor likovne kulture na XV. Gimnaziji u Zagrebu, te predmeta „Visual arts“ u Programu međunarodnih matura u Zagrebu. U razdoblju 1995.-1998. godine bila je suradnica prof. Nevenke Arbanas na odsjeku grafike Škole primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu. Od 2000. godine surađuje na projektu prof. dr. Jadranke Damjanov „Metodičke sintagme i paradigmne na Internetu“. Kraće vrijeme bavila se ilustracijom.

